

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

20. 06. 2022 - 26. 06. 2022

motto týdne:

„Neshromažďujte si poklady na zemi.“

PONDĚLÍ 20. 06. blah. Markéty Ebner, řeholnice

Mt 7,1-5; Žl 60,3.4-5.13-14 Komentář: **2 Král 17,5-8.13-15a.18**

Stále znovu se potvrzuje? Vzdorovitost a pohrdání vírou otců (a tedy Hospodinem!) stojí za neštěstím národa...

ÚTERÝ 21. 06. památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka

Mt 7,6.12-14; Žl 48,2-3a.3b-4.10-11 Komentář: **2 Král 19,9b-11.14-21.31-35a.36**

Vychloubání asyrského krále, který měl za sebou tolik vítězství, nám může být povědomé. Odpovědí na to je modlitba. Odpovědí na výsměch Bohu je porážka. Nejen Asyřanů...

STŘEDA 22. 06. sv. Paulína Nolánského, biskupa

Mt 7,15-20; Žl 119,33.34.35.36.37.40 Komentář: **2 Král 22,8-13; 23,1-3**

Nalezená kniha Zákona vyvolala „zemětřesení“ ve společnosti. Dokáže mě Boží slovo pohnout k akci? Neberu jej pouze jako jednu z mnoha nabídek v mobilu, v tabletu?

ČTVRTEK 23. 06. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

Iz 49,1-6; Žl 139,1-3.16-14ab.14c-15; Sk 13,22-26 Komentář: **Lk 1,57-66.80**

Hospodin připravuje svůj lid pro nás nečekaně: předchůdce samotného Pána se narodí z matky dosud neplodné, otec údivem oněmi. Dokážeme my být stále z něčeho překvapeni?

PÁTEK 24. 06. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Řím 5,5-11; Žl 23,2-3a.3b-4.5.6; Lk 15,3-7 Komentář: **Ez 34,11-16**

Jakou hodnotu má každý z nás pro Pána, může být pro mé sebevědomí povzbuzením. Já vyhledávám to, co je pro mě cenné!

SOBOTA 25. 06. památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Iz 61,9-11; Žl 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd Komentář: **Lk 2,41-51**

Hledání Ježíše je v tradici spojeno s jednou ze sedmi bolestí Panny Marie. Povzbuzení: velké věci se rodí z bolesti. Chci mít spolu s Matkou Boží podíl na růstu církve?

13. neděle v mezidobí - Cyklus C 26. 06. 2022

Tato neděle otevírá začátek toho celku Lukášova evangelia, který bychom mohli nazvat „O pravém učednictví“. Jak tedy jedná skutečný, pravý učedník Ježíše? Ježíš nejprve začne pozváním k následování. A to se týká i nás.

1. ČTENÍ

Scéna se odehrává v 9. stol. př. Kr. v Severním Izraeli. Předcházelo jí bouřlivé období, kdy Eliáš zastavil na hoře Karmel šířící se pohanství, ovšem za cenu velké nelibosti krále Achaba a jeho manželky. Musel prchnout daleko do pouště na horu Sinaj (cca 400 km). Tam dostává příkaz vrátit se a předat své poslání. Elizeus je v některých textech jmenován jako Eliša (Elisha).

1 Král 19,16b.19-21

Hospodin řekl Eliášovi: „Elizea, syna Šafatova z Abel Mechola, pomaž za proroka místo sebe!“ Když Eliáš odešel z hory, našel Elizea, syna Šafatova, jak právě oral. Měl před sebou dvanáct spřežení, on sám byl při dvanáctém. Eliáš šel kolem něho a hodil na něj svůj plášť. Elizeus opustil býky, běžel za Eliášem a řekl: „Prosím, ať mohu políbit svého otce a svou matku a pak půjdu za tebou.“ Eliáš odpověděl: „Jdi a vrať se; co jsem ti měl učinit, to jsem udělal.“ Elizeus se tedy od něho vrátil, vzal spřežení býků, zabil je, na jejich jařmu uvařil maso a dal ho lidem k jídlu. Pak vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

ŽALM 16

Úzkost a ohrožení provázejí proroka z prvního čtení. Tyto pocity lze vložit do modlitby a tak si vyprosit jistotu a Boží vedení.

Odpověď: Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. – Pravím Hospodinu:

„Ty jsi můj Pán.“ – Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
– ty mně zachováš můj úděl.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, – k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.

– Hospodina mám neustále na zřeteli, – nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, – i mé tělo bydlí v bezpečí, – neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, – nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu, – u tebe je hojná radost, – po tvé pravici je věčná slast.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel řeší velký problém prvních křesťanů: Musí přijmout obrízku a s ní předpisy Tóry, aby mohli být křesťany? Pavel urputně hájí novou skutečnost: není třeba být nejprve Izraelitou se všemi povinnostmi! Znamená tato svoboda, že nejsme vázáni žádnými morálními požadavky?

Gal 5,1.13-18

Bratři! To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus. Buďte v tom tedy pevní a nenechte se zase zapřáhnout do toho otrockého chomoutu. Bratři, vy jste byli povoláni ke svobodě. Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli k prosazování sebe. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v jediné větě: ‘Miluj svého bližního jako sebe.’ Jestliže se však mezi sebou koušete a požíráte, dejte pozor, abyste jeden druhého nepohltili! Chci

řící toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.

EVANGELIUM

Na tomto místě Lukášova evangelia nastává vypravěčský zlom. První věta našeho textu ukazuje, že od této chvíle Ježíš zaměří svůj pohled na Jeruzalém, kde položí život za naši spásu. (Autor na tomto místě dělá tzv. velkou vsuvku a do známé osy evangelia vkládá deset kapitol.)

Lk 9,51-62

Když se přibližovala doba, kdy měl být Ježíš vzat vzhůru, pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma. Poslal před sebou posly a ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma. Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?“ On se však obrátil a přísně je pokáral. Pak šli do jiné vesnice. A jak šli, cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“ Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupata a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ Jiného zase vybídl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“ Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“ A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane; jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“ Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“

K ZAMYŠLENÍ

Samařská vesnice se stala úžasným obrazem. Mnohokrát v dějinách křesťanů se znovu a znovu ptáme: Nemáme seslat oheň a „hříšné místo“ zničit? Ale Ježíš takto nejedná. Ba co více, učedníky napomenul! S touto zkušeností se teprve sami sebe ptáme, zda chceme jít s Kristem a za Kristem. Asi každý se opatrně poohlídí po jistotách, které má. Vzdát se jich? Bůh nechce člověku sebrat vše, co má. Často naopak žehná našemu rozvoji. A přece ti, kdo jsou svázáni „jistotami“ svého stavu, jen těžko budou svobodní pro následování Krista a možná ani pro život ve svobodě.

Kněz Jan Eudes a řeholnice Markéta Marie Alacoque se v 17. století jako první zasazovali o ustanovení liturgické úcty Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Markétu k tomu vyzval sám Ježíš, který jí při mystickém zjevení ukázal své probodené zářící Srdce ovinuté trním a přizdobené křížem. Přislíbil hojné milosti, kterými nás chce naplnit jako plody své lásky, a to zvláště o prvních pátcích. Jeho Srdce je zdrojem síly, štěstí a odpočinku. Dnešní slavnost je svátkem Lásky. Naučím se žít se střelnými modlitbami: "Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň moje srdce podle srdce svého." (srov. Mt 11,29) ** "Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše!"

"Ježíši v Tebe důvěřuji!"